

Vlaams
Parlement

stuk **2199** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 3 oktober 2013 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

tot instemming
met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België
en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid,
ondertekend te Brussel op 14 maart 2013

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting: voorrechten en immuniteiten van internationale organisaties

Het volkenrecht kent een aantal regimes van voorrechten en immuniteiten, die bedoeld zijn om de autonome uitoefening van de functies van bepaalde categorieën van entiteiten (vreemde staten, internationale organisaties) of personen (diplomatiek en consulaire personeel, vreemde staatshoofden, regeringsleiders en ministers van buitenlandse zaken, officiële delegaties) te vrijwaren. Deze immuniteiten werden gecodificeerd in een aantal verdragen, waarvan het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, wellicht het bekendste is.

Met Brussel als belangrijk diplomatiek centrum, spreekt het voor zich dat België gaststaat is voor vele internationale organisaties die in ons land hetzij hun hoofdzetel, hetzij een vertegenwoordiging hebben. België is gastheer voor een 100-tal internationale organisaties, waarvan de meeste in Brussel zijn gevestigd. In totaal gaat het om 47.000 personen met een bijzonder statuut, alle categorieën samen.

De Belgische rechtspraak aanvaardt niet dat internationale organisaties louter op basis van het internationale gewoonterecht voorrechten en immuniteiten genieten (Cassatie, 12 maart 2001, Arabische Liga). Dit betekent dat deze voorrechten en immuniteiten enkel worden toegekend als er een specifiek verdrag over werd gesloten en als dat verdrag ook in werking is getreden, wat betekent dat alle bevoegde parlementen hun instemming moeten hebben betuigd.

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt een belangrijke inspiratiebron voor de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. De beginselen uit dit verdrag worden op die organisaties analoog toegepast. Ons land houdt daarbij vast aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie, eventueel in afwijking van de bestaande regelgeving in België.

De volgende standaardregels inzake immuniteit en voorrechten voor internationale organisaties en hun personeel, werden bij intrafederale consensus aangenomen:

1. de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en activa met betrekking tot de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit;
2. deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatieke statuut;
3. de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, dit wil zeggen dat zij geen procespartij kunnen zijn met betrekking tot de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie;
4. het diplomatieke personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in het verdrag inzake het diplomatiek verkeer;
5. de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting op de toegevoegde waarde (btw) en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indienstreding;
6. er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

II. Toelichting bij het zetelakkoord tussen België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid

1. De Wereldorganisatie voor Diergezondheid

Op 25 januari 1924 ondertekenden 28 landen, waaronder België, de internationale overeenkomst inzake de oprichting van een Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (Office International des Epizooties, OIE). In mei 2003 veranderde de organisatie haar naam in Wereldorganisatie voor Diergezondheid (Organisation mondiale de la santé animale), maar zij behield haar letterwoord. De Wereldhandelsorganisatie (WTO) erkent de OIE als een referentieorganisatie. De OIE telt 178 lidstaten. Zij onderhoudt permanente betrekkingen met 45 andere internationale en regionale organisaties en heeft regionale en subregionale bureaus op elk continent. Op 21 februari 1977 sloot de OIE met de Franse Regering een overeenkomst over het statuut van haar hoofdkwartier en over de voorrechten en immuniteiten op Frans grondgebied.

De OIE is een intergouvernementele organisatie, belast met de wereldwijde verbetering van de gezondheid en het welzijn van dieren. Deze organisatie is de normgevende organisatie in het kader van de overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen van de WTO (de zogenaamde SPS-overeenkomst). Zij heeft daardoor een feitelijk monopolie in de sector.

De doelstellingen van de OIE zijn:

- het zorgen voor transparantie inzake dierziekten;
- het verzamelen, analyseren en verspreiden van wetenschappelijke informatie;
- het aanmoedigen van internationale solidariteit inzake de controle van dierziekten;
- het beveiligen van de wereldhandel door de publicatie van normen voor de handel in dieren en dierlijke producten;
- het ondersteunen van nationale veterinaire diensten;
- het verzekeren van een betere garantie voor voeding van dierlijke oorsprong en het bevorderen van dierenwelzijn door een wetenschappelijke benadering.

De Wereldassemblee van nationale delegaties is het hoogste orgaan van de OIE. Het is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten. In mei 2012 vond de tachtigste bijeenkomst van de Wereldassemblee plaats. Het hoofdkwartier in Parijs wordt geleid door een directeur-generaal, die wordt verkozen door de Wereldassemblee. Het Comité van specialisten uit de verdragspartijen staat in voor het toezicht. De financiële middelen van de OIE komen voornamelijk van verplichte en vrijwillige bijdragen van de lidstaten.

Op 7 juni 2010 sloten de Europese Commissie van de Europese Unie (EU) en de OIE een kaderovereenkomst met administratieve en financiële bepalingen inzake samenwerking. Op 18 augustus 2011 werd eveneens een memorandum van overeenstemming (MoU) ondertekend met als doel de bestaande samenwerking verder te ontwikkelen. De EU acht het immers belangrijk dat de OIE-lidstaten op de hoogte worden gebracht van haar benadering inzake diergezondheid en dierenwelzijn. Daarom neemt de EU actief deel aan door de OIE georganiseerde conferenties en seminaries. Het doel van de EU is de diergezondheidsstatus wereldwijd te verbeteren en bijgevolg het risico op dierziekten in de EU te verminderen. De EU heeft haar strategie voor diergezondheid 2007-2013 gebaseerd op het rechtskader voor diergezondheid in de Unie en op de normen en richtsnoeren van de OIE.

De OIE sloot samenwerkingsovereenkomsten met verschillende internationale organisaties zoals de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO), de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), de Wereldhandelsorganisatie (WTO), de Internationale Bank voor de Wederopbouw en Ontwikkeling (IBWO), de Internationale Ontwikkelingsorganisatie (IDO), de Economische Gemeenschap van West-Afrikaanse Staten (ECOWAS), het Internationale

Comité voor Militaire Geneeskunde (ICMM), de Associatie van Zuidoost-Aziatische Staten (ASEAN), de Internationale Luchtvaartorganisatie (IATA), de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie (WAEMU), de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) en de Wereld Meteorologische Organisatie (WMO).

2. Ontstaan en inhoud van het zetelakkoord

In mei 2007 besliste de OIE bij resolutie om in België een subregionale vertegenwoordiging, een Bureau, met rechtsstatuut te vestigen. Dit omwille van het feit dat de OIE steeds meer contacten heeft met de Europese instellingen en meer bepaald met de Europese Commissie. Bovendien neemt de OIE vaak deel aan Europese programma's die van nabij moeten worden gevolgd. De directeur-generaal van de OIE vroeg in een brief van 19 december 2008 aan de federale minister van Buitenlandse Zaken een zetelakkoord te sluiten. Het ICZ (Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid) kreeg op 9 januari 2009 de opdracht om de onderhandelingen te starten.

Het voorliggende verdrag is een klassiek zetelakkoord dat evenwel geen bepaling bevat over de sociale bescherming van de personeelsleden van het Bureau. De reden hiervoor is dat de OIE verkoos geen socialezekerheidsclausule in dit akkoord op te nemen, omdat de organisatie voorlopig niet beschikt over een eigen sociaalzekerheidsstelsel, maar wel van plan is dit op te richten. De personeelsleden van de OIE in België zullen bijgevolg verplicht aangesloten zijn bij het Belgische stelsel van de sociale zekerheid. Dit heeft tot gevolg dat, wanneer de OIE zelf een eigen systeem zou invoeren, dat ongeveer equivalent is met het Belgische stelsel, een aanvullend akkoord bij het zetelakkoord zal moeten gesloten worden om hun vrijstelling voor het Belgische stelsel te kunnen verlenen.

Het Bureau bezit rechtsbekwaamheid en immuniteit van rechtsmacht. Zijn gebouwen, archief en officiële briefwisseling zijn onschendbaar. Het Bureau heeft het recht communicatiemiddelen te gebruiken, fondsen te bezitten en rekeningen te openen.

De bezittingen, inkomsten en andere goederen van het Bureau die zijn bestemd voor officieel gebruik, zijn vrijgesteld van directe belastingen. Indirecte rechten of belasting op de toegevoegde waarde (btw) worden kwijtgescholden of terugbetaald, indien zij zijn betaald voor aanzienlijke aankopen of belangrijke diensten. Daarnaast is er vrijstelling van indirecte belastingen op officiële publicaties en op ingevoerde, verworven of uitgevoerde goederen voor officieel gebruik, maar niet voor andere activiteiten. Er is geen vrijstelling van belastingen, heffingen en rechten die enkel de vergoeding van openbare diensten (retributies) betreffen.

De leiding en de personeelsleden van het Bureau genieten dezelfde voorrechten en immuniteiten als de leden van diplomatieke vertegenwoordigingen. België is niet verplicht de voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan eigen staatsburgers of aan permanente verblijfhouders.

De OIE, het Bureau en hun personeel zijn verplicht de regelgeving in België en de rechterlijke uitspraken na te leven.

II. Artikelsgewijze toelichting

Het zetelakkoord bestaat uit 32 artikelen, verdeeld over vier hoofdstukken.

In de preambule verwijzen de partijen naar het oprichtingsverdrag van de OIE en naar het feit dat België de internationale rechtspersoonlijkheid van de OIE erkent. De verdragspartijen wensen een overeenkomst te sluiten teneinde de voorrechten en immuniteiten nader te bepalen.

Hoofdstuk I – Rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten van het Bureau van de OIE

Artikel 1 geeft een aantal begripsomschrijvingen. ‘Personeelsleden van het Bureau’ zijn de ambtenaren van het Bureau of de personeelsleden aangeworven door de OIE met een contract van meer dan een jaar en betaald door de OIE, en de personeelsleden die door een lidstaat voor meer dan een jaar ter beschikking worden gesteld van de OIE en worden betaald door de staat van herkomst.

Artikel 2 kent het Bureau rechtsbekwaamheid toe om overeenkomsten te sluiten, goederen te verwerven en te vervreemden en in rechte op te treden.

Artikel 3 verleent het Bureau in het kader van zijn officiële werkzaamheden, immuniteit van rechtsmacht en van executie, behoudens een aantal uitzonderingen.

Artikel 4 stelt dat de goederen en bezittingen van de OIE die worden gebruikt voor de uitoefening van de officiële werkzaamheden van het Bureau, niet het voorwerp kunnen uitmaken van opvoering, verbeurdverklaring, inbewaringstelling of een andere vorm van beslaglegging of dwang. In geval van onteigening moet België zijn medewerking verlenen aan de herinstallatie van het Bureau.

Het archief, de gebouwen en de officiële briefwisseling van het Bureau zijn onschendbaar (artikel 5, 6 en 7). Het Bureau heeft ook het recht communicatiemiddelen te gebruiken (artikel 7). Het Bureau mag fondsen bezitten en rekeningen hebben in welke munteenheid ook. België verbindt zich ertoe het fondsenverkeer te verzekeren (artikel 8).

Het Bureau, zijn bezittingen, inkomsten en andere goederen, bestemd voor officieel gebruik, zijn vrijgesteld van alle directe belastingen, maar er is geen vrijstelling van directe belasting voor de inkomsten die afkomstig zijn van een industriële activiteit of handelsactiviteit, uitgeoefend door het Bureau of een personeelslid dat voor diens rekening handelt (artikel 9).

Het Bureau kan alle goederen en publicaties die zijn bestemd voor officieel gebruik, vrij invoeren (artikel 10).

Er worden schikkingen getroffen om indirecte rechten en btw kwijt te schelden of terug te betalen wanneer het gaat om strikt noodzakelijke aanzienlijke aankopen of belangrijke diensten die indirecte rechten of btw bevatten (artikel 11).

Het Bureau is vrijgesteld van alle indirecte belastingen op goederen die worden ingevoerd, verworven of uitgevoerd voor officieel gebruik en op officiële publicaties (artikel 12 en 13).

Er wordt geen vrijstelling van rechten of van indirecte belastingen toegekend voor activiteiten of voor het verwerven van goederen of diensten, indien zij zijn bestemd voor een andere beroepsactiviteit dan het officieel gebruik, voor een industriële activiteit of handelsactiviteit, voor een activiteit uitgevoerd in het kader van een andere internationale organisatie of voor de persoonlijke belangen van de personeelsleden (artikel 14).

De goederen van het Bureau kunnen slechts worden vervreemd in overeenstemming met de voorwaarden, bepaald in de wet- en regelgeving in België (artikel 15).

Er is geen vrijstelling van belastingen, heffingen en rechten die alleen de vergoeding van diensten van openbaar nut betreffen (retributies) (artikel 16).

De voorwaarden en toepassingsregelingen van artikel 8 tot en met 15 worden vastgelegd door de overheid in België die bevoegd is voor deze fiscale aangelegenheden (artikel 17).

Hoofdstuk II – Statuut van het personeel

Het hoofd van het Bureau geniet dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten als diplomaten. Diens wettige partner en inwonende minderjarige kinderen ten laste, genieten dezelfde voordelen als de wettige partner en minderjarige kinderen van diplomaten (artikel 18).

De personeelsleden van het Bureau genieten vrijstelling van belasting op de salarissen, emolumenten en vergoedingen die de OIE hun betaalt vanaf de dag waarop deze inkomsten zijn onderworpen aan een belasting ten voordele van de OIE, ingevoerd door de lidstaten van de OIE, en onder voorbehoud dat België dit interne belastingstelsel erkent. België heeft het recht deze uitkeringen in aanmerking te nemen voor de berekening van de belasting die moet worden geheven op belastbare inkomsten die uit andere bronnen afkomstig zijn (artikel 19). Deze bepaling is niet van toepassing op pensioenen en rentes die de OIE betaalt aan haar vroegere personeelsleden in België of aan hun rechthebbenden, noch op uitkeringen aan personeelsleden die werden aangeworven voor minder dan een jaar of geen vaste betrekking bekleden. De bevoegde minister van Financiën legt de voorwaarden en toepassingsmodaliteiten vast (artikel 20).

Wat de munt- en wisselreglementeringen betreft, genieten de personeelsleden de faciliteiten die worden toegekend aan ambtenaren van internationale organisaties. Voorts genieten de personeelsleden vrijstelling van rechtsvervolging en onschendbaarheid voor officiële papieren en documenten. Zij zijn samen met hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen niet onderworpen aan de maatregelen tot beperking van de immigratie of vreemdelingenregistratie. Deze afwijking wordt toegekend in overeenstemming met de wetgeving in België. De personeelsleden zijn evenmin onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlanders. Het Bureau deelt gegevens over zijn personeelsleden mee aan de protocoldienst van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken (artikel 19).

De personeelsleden van het Bureau hebben het recht binnen het jaar na hun indiensttreding hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en btw in te voeren of aan te kopen. Dat geldt niet voor het hoofd van het Bureau en voor de personeelsleden die ter beschikking worden gesteld door de lidstaten van de OIE. De bevoegde minister van Financiën legt de grenzen en toepassingsvoorwaarden van het artikel vast (artikel 21).

Het Bureau bezorgt alle begunstigen een fiche waarop de ontvangen bedragen en het bedrag van de belasting zijn vermeld. De OIE zendt het dubbel van die fiches naar de bevoegde fiscale administratie in België (artikel 22).

België is niet verplicht voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan eigen staatsburgers of permanente verblijfhouders, behalve die waarin artikel 19.1, a), en 19.2 voorzien (artikel 23).

Hoofdstuk III – Algemene bepalingen

Artikel 24 herhaalt dat de voorrechten en immuniteiten niet tot persoonlijk voordeel worden toegekend. Het hoofd van het Bureau moet de immuniteiten opheffen indien zij een belemmering vormen voor de rechtsbedeling.

Artikel 25 legt de OIE, het Bureau en hun personeelsleden de verplichting op om zich te houden aan de wetten en voorschriften in België en aan te hunnen opzichte gedane

uitspraken. Het Bureau en zijn personeelsleden moeten luidens artikel 26 samenwerken met de bevoegde overheden in België om de goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, de naleving van het politiereglement te waarborgen en misbruiken te vermijden.

Artikel 27 bepaalt dat geen enkele immuniteit van rechtsmacht geldt in geval van inbreuk op het verkeersreglement of van schade berokkend door een motorvoertuig. Het Bureau en zijn personeelsleden moeten zich houden aan de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

België heeft het recht om alle nuttige voorzorgen te nemen in het belang van de veiligheid en de openbare orde (artikel 28) en draagt geen aansprakelijkheid voor daden of nalatigheden van het Bureau of zijn personeelsleden (artikel 29).

Hoofdstuk IV – Slotbepalingen

Artikel 30 beschrijft de geschillenregeling.

Artikel 31 betreft de informatieplicht van de OIE in geval van sluiting van het Bureau.

Artikel 32 bepaalt dat het akkoord in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de partijen elkaar in kennis stellen van het beëindigen van hun interne procedure. Er is terugwerkende kracht tot de datum van ondertekening behalve voor wat betreft artikel 3 en 19.2 a). Een partij kan steeds verzoeken om het akkoord te herzien.

Het zetelakkoord is opgemaakt in het Nederlands en het Frans. Beide teksten zijn in gelijke mate rechtsgeldig.

III. Procedureverloop

1. Gemengd karakter en ondertekening van het zetelakkoord

Tijdens zijn vergadering van 17 juli 2012 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de ICBB, het gemengde karakter van het zetelakkoord vast. Er zijn bevoegdheden van zowel de federale overheid als van de gewesten en de gemeenschappen.

De WGV besliste ook dat het akkoord zal worden ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid), dit wil zeggen één handtekening door een federale minister, gewest- of gemeenschapsminister, of een andere gemachtigde, met volmachten van alle betrokken overheden en in naam van alle betrokken overheden, met de vermelding in de verdragstekst van de deelstaten in de aanhef en in de formule boven de handtekening. In dit geval werd gekozen voor het vermelden van de Vlaamse Regering als vertegenwoordigende partij.

Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag van de WGV. Deze termijn is nog niet verstreken, maar er is geen reden om aan te nemen dat in verband met dit zetelakkoord een lid van de ICBB bezwaar zou aantekenen tegen dat verslag.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

In zijn briefadvies van 4 maart 2013 (kenmerk 2013/4) sluit de SARiV zich aan bij het ontwerp van instemmingsdecreet. De Adviesraad verwijst naar eerder uitgebrachte adviezen inzake zetelakkoorden waarin zowel het strategisch belang van de aanwezigheid van

internationale instellingen op ons grondgebied, als de nood aan voldoende aantrekkelijke en internationaal competitieve voorwaarden werden aangestipt. De adviesraad is tevens van mening dat een bureau in de nabijheid van de Europese instellingen zeer interessant is, gelet op de inspanningen voor diergezondheid en op de fytosanitaire normen van de EU.

De Vlaamse Regering sluit zich aan bij deze overwegingen van de SARiV over het belang van de internationale en binnenlandse werking van deze organisatie en haar onderdelen en vandaar het belang van haar officieel erkend Bureau in België.

3. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

In advies 53.351/VR van 27 juni 2013 merkt de Raad van State, afdeling Wetgeving, in eerste instantie op dat in de aanhef van het zetelakkoord geen melding wordt gemaakt van de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (FGC), aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent. Het verdient volgens de Raad aanbeveling dat de FGC in de aanhef wordt vermeld.

De stelling van de Raad van State dat de FGC bij de ondertekening van gemengde verdragen zou moeten worden vermeld, berust niet op een juridische grond maar op een opportuniteitsoverweging. De grondslag van de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten is immers het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994 en de op grond daarvan in de ICBB uitgewerkte ondertekeningsformules. De FGC is echter geen partij bij dit samenwerkingsakkoord, en er is geen juridische verplichting om de FGC op dezelfde manier bij de totstandkoming van gemengde verdragen te betrekken als de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 167 van de Grondwet, dat bij de totstandkoming van verdragen het beginsel ‘in foro interno, in foro externo’ huldigt en gelijktijdig met artikel 138 van de Grondwet werd aangenomen, voorziet niet in een internationale bevoegdheid van de FGC, en de FGC is geen partij bij de samenwerkingsakkoorden rond buitenlands beleid. In een deel van de Franstalige rechtsleer stelt men dat “il faut sans doute voir là un simple oubli du Constituant” (R. Witmeur, *La Commission Communautaire Française: une copie à revoir pour un État fédéral achevé?*, Brussel, Bruylant, 1995, 62). De Vlaamse Regering is evenwel van oordeel dat er geen principieel bezwaar bestaat tegen een verschillende benadering door de grondwetgever van de gemeenschappen en de gewesten, die op grond van artikel 1 van de Grondwet de constituerende delen zijn van de federale staat, en een afgeleide instantie zoals de FGC, net zoals dat verschil overigens gemaakt wordt voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Voor de GGC werd immers een aparte regeling getroffen op grond waarvan zij wel per ordonnantie haar instemming betuigt met verdragen die betrekking hebben op persoonsgebonden aangelegenheden, maar geen machtiging tot ondertekening verleent.

Een deel van de rechtsleer analyseert het feit dat in artikel 167 van de Grondwet geen sprake is van verdragsluitende bevoegdheden voor de FGC dan ook terecht als een verschil in behandeling gestoeld op de Grondwet zelf, die dus geen ontoelaatbare discriminatie uitmaakt in vergelijking met de gemeenschappen en gewesten (M. Leroy & A. Schaus; “Les relations internationales”, in X, *Les réformes institutionnelles de 1993. Vers un fédéralisme achevé?*, Brussel, Bruylant, 1994, 40 en verder). In een eerder advies van 1998 maakte de Raad van State zelf overigens al duidelijk dat de betrokkenheid van de FGC bij de totstandkoming van gemengde verdragen niet noodzakelijk op dezelfde manier moet worden geregeld als voor de gemeenschappen en de gewesten. De Raad spreekt in dat advies over een betrokkenheid “d’une manière ou d’une autre” (advies 22.270/4 van 18 maart 1998). Het feit dat voor de GGC geopteerd is voor een andere vorm van betrokkenheid, waarbij zij geen machtiging dient te verlenen tot ondertekening en niet vermeld wordt onder de Belgische handtekening, toont aan dat er verschillende gradaties van betrokkenheid mogelijk zijn.

De Raad van State stelt dat het tot de rechtszekerheid zou bijdragen wanneer de FGC bij een gemengd verdrag onder de handtekening van België wordt vermeld. Deze stelling kan niet worden onderschreven. België is immers als staat partij bij het verdrag en ook internationaal aansprakelijk voor de naleving ervan. De gemeenschappen, gewesten en gemeenschapscommissies zijn geen zelfstandige partij bij het verdrag, maar komen, gelet op hun autonomie, tussen in de totstandkomings- en instemmingsprocedure. Het is evenwel de Koning die de gemengde verdragen namens België als geheel op internationaal vlak bekrachtigd (artikel 12 en 13 van het samenwerkingsakkoord). De vermelding van de gemeenschappen en gewesten in de aanhef van een gemengd verdrag maakt van de gemeenschappen en de gewesten geen afzonderlijke partijen, en dient veeleer het doel van de internationale uitstraling van het federale karakter van de Belgische staat. Het is daarom verantwoord dat deze vermelding enkel betrekking heeft op de gemeenschappen en gewesten, de dragers van de federatie, en niet op afgeleide instanties als de gemeenschapscommissies.

Daarnaast formuleert de Raad van State zijn klassieke bezwaren tegen de voorlopige toepassing van het zetelakkoord, die moeilijk verzoenbaar zijn met het principe dat verdragen pas gevolg kunnen hebben nadat de bevoegde parlementen ermee hebben ingestemd. Om praktische redenen wordt echter, specifiek voor zetelakkoorden, vastgehouden aan de gebruikelijke voorlopige toepassing van de voorrechten, met uitzondering van de immuniteit van rechtsmacht. Er wordt wel ingegaan op de aanbeveling van de Raad om het ontwerp van instemmingsdecreet aan te vullen met een bepaling van inwerkingtreding op de datum van de ondertekening van het akkoord.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

**Voorontwerp van decreet tot instemming met
het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en
de Wereldorganisatie voor Diergezondheid,
ondertekend in ... op ...**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend in ... op ..., zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 14 maart 2013.

Brussel, 6 september 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS